

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 59084-06-21 בן-דוד נ' יובל סיגלר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר אדי לכנר

אלעד בן-דוד

תובע

נגד

יובל סיגלר תקשורת בע"מ

נתבעת

פסק דין

- 1 לפני תביעה קטנה על סך 5,000 ₪, לפיצוי בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק
- 2 ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק" או "חוק הספאס").
- 3
- 4 בכתב התביעה נטען כי הנתבעת שלחה לתיבת המייל של התובע 5 הודעת פרסומיות. כתובת
- 5 המייל של התובע מתחילה ב – elad (להלן: "תיבת דוא"ל התובע") וכתובת המייל של
- 6 הנתבעת מתחילה ב – sherut (להלן: "תיבת דוא"ל הנתבעת").
- 7
- 8 ההודעות נשלחו בימים: 2.6.19, 6.6.19, 19.9.19 וביום 16.5.21 התובע קיבל 2 הודעות
- 9 לתיבת הדוא"ל. התובע טוען כי ההודעות הכוללות דברי פרסומת שמטרתן לעודד ולקדם
- 10 את עסקה של הנתבעת או לעודד את התובע להוציא כספים בדרך אחרת, על אף שהתובע
- 11 לא מסר לנתבעת את הכתובות שלו או נתן את הסכמתו המפורשת לשלוח אליו הודעות
- 12 ופרסומות.
- 13
- 14 עוד טוען כי לאחר שיצר קשר עם הנתבעת הוסבר לו כי הוא צורף בטעות לרשימת הדיוור
- 15 של הנתבעת. הובטח לו ביום 22.9.2019 כי הוא יוסר מרשימת הדיוור אך קיבל שוב הודעות
- 16 בשנת 2021.
- 17
- 18 הנתבעת טוענת כי היא אינה הנתבעת הנכונה – היא אכן קשורה לנתבעת הנכונה במסגרת
- 19 קבוצת חברות הפועלות בתחום התקשורת. עוד טוענת כי התובע נרשם לשירות קבלת דיוור
- 20 ביוזמתו ונתן הסכמתו לקבלת דיוור וזאת ביום 6.2.2019 באמצעות כתובת הדוא"ל שלו.
- 21

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 59084-06-21 בן-דוד נ' יובל סיגלר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 30.8.2021 התובע חזר על טענותיו מכתב התביעה והוסיף כי –
"המייל מוביל לאתר. אם נכנסים למייל רואים ישר פרסומות" (עמוד 2 שורה 1
לפרוטוקול). "המיילים האלה צריכים להתחיל במילה פרסומת. כשאתה נכנס לאתר יש
שם פרסומות" (עמוד 2 שורה 3 לפרוטוקול).
7. בנוסף העיד נציג הנתבעת מר יובל סיגלר (להלן: "הנציג" או "יובל"). הנציג חזר על טענות
כתב ההגנה והוסיף כי – "יש קשר בין החברות אבל התביעה להיות נגד תוכן קולינארי
בע"מ" (עמוד 3 שורות 24-25 לפרוטוקול). עוד העיד כי "יש קשר בין סיגלר לטיים אאוט
ברור" (עמוד 3 שורה 29 לפרוטוקול). בנוסף העיד כי "אנו מוצאים לאור עיתונים ומגזינים
כבר שונים שנה, ומכינים אתרי אינטרנט כ-35 שנה. ושולחים דיוררים אימיילים כאחד
מהאמצעים שלנו להגיע למשתמשים שלנו ל-18,000 שיש ביום מדי יום. 60,000 בשולחן
עוד 120,000 באתרים אחרים" (עמוד 3 שורות 34-36 לפרוטוקול). בנוסף העיד כי "אין שום
פרסומת. ואם לינק מגיע לפרסומת זה קשקוש" (עמוד 4 שורה 2 לפרוטוקול). בנוסף העיד
כי הציע לתובע סכום מסוים של כסף על מנת להימנע מתביעה.
8. לאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר הצגת הראיות לפניי, אני קובע כי כין התביעה
להתקבל, ואנמק טעמי:
9. לאחר ששמעתי את הצדדים ומעיון בחומר המצוי בתיק קרי; התכתבויות בין הצדדים
ומנספחים שונים שצורפו הגעתי למסקנה כי הנתבעת מספקת שירות דרך כתובת הדוא"ל
שלה להתקשרות, הן למגזין "טיים אאוט" והן את האתר הקולינרי "השולחן". בנוסף, נציג
הנתבעת לא מכחיש זאת בעדות שלו לפניי העיד כי – "יש קשר בין החברות".
10. תחילה לעניין ההודעות שנשלחו האם הן מהוות הודעות "ספאם" כפי שהחוק מגדיר או
לאו. מעיון בחומר המצוי בתיק ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים אני קובע כי אכן
מדובר בהודעות עם תוכן שיווקי או מסר המופץ לציבור על מנת לעודד הוצאת כספים,
מאחר ומטרת ההודעה היא לגרום למקבל ההודעה לחוץ על הלינק, ומטרת הלינק למשוך
את מקבל ההודעה לפרסום/פרסומת על מנת שיוציא כספים, ובכך ההודעה מעודדת
הוצאת כספים ונחשבת לפרסום בהתאם לחוק. ראה: פרשנות מרחיבה למושג "דבר
פרסומתי" – האם ההודעה נועדה למשוך בצורה עקיפה או מרומזת נמען להוציא כסף
ולהתקשר עם שולח ההודעה? לאור האמור לעיל דלעיל ההודעה מתיימרת להיות "טריק
פרסומתי" וארחיב בעניין זה: גם אם הנתבעת לא צרפה דבר להודעה מלבד הלינק, יש
בהודעת הלינק בכדי להיחשב לטריק פרסומי ואסביר: הלינק המצורף להודעה ששלחה
הנתבעת מהווה כניסה לאתרים שהנתבעת משווקת אשר מהם ניתן לרכוש מוצרים כאלו
ואחרים ראה: רע"א 4806/17 "התשובה לשאלה האם הודעה מסוימת מהווה "דבר

בית משפט לתביעות קטנות בבתי ים

ת"ק 59084-06-21 בן-דוד נ' יובל סיגלר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 פרסומת" תלויה במטרה שאותה היא באה להגשים ולא בהכרח באופן שבו נמען סביר היה
2 מבין אותה. עוד עולה מלשונה של הגדרה זו כי היא מסבה עצמה גם על מסרים שנועדו
3 למשוך את הנמען להתקשר עם המפרסם שלא באמצעות מסר מפורש וישיר אלא בדרכים
4 עקיפות".
- 5
6 11. אשר להרשמה - מעיון בחומר המצוי בתיק לא עולה כי התובע ביקש להירשם לרשימת
7 הדיוור של הנתבעת על מנת לקבל ממנה מידע/הודעות. לאחר שמיעת הצדדים אני מעדיף
8 את גרסת התובע שלא נסתרה לאורך כל ההליך כי אכן לא נרשם לרשימת הדיוור של
9 הנתבעת. בחומר המצוי בתיק ישנו נספח שצורף לכתב ההגנה אשר הנתבעת טענה כי זהו
10 ההוכחה שהתובע נרשם אליה – מעיון בנספח לא ניתן להסיק כי מדובר בבקשה מצד התובע
11 להיכנס לרשימת הדיוור/תפוצה של הנתבעת.
- 12
13 12. בנוסף, אין חולק על כך כי התובע ביקש מספר פעמים מהנתבעת שתסיר אותו מרשימת
14 התפוצה והדבר לקח זמן, וגם לאחר שהוא הוסר לטענת הנתבעת הוא המשיך לקבל ממנה
15 הודעות. "מדובר על מייל ב-2019 ועוד אימייל נוסף ואח"כ ב-2021" (עמוד 4 שורה 7
16 לפרוטוקול).
- 17
18 13. חוק התקשורת בסעיף 30א(ב) דורש הסכמה מראש של הנמען לקבל הודעות: מעדות התובע
19 עולה במפורש כי לא נתן את הסכמתו במפורש, לפי כל דרישות הסעיף, לקבלת דיוור מכל
20 סוג שהוא מהנתבעת. לראיה, כלל לא נמצא טופס הצטרפות.
- 21
22 14. חוק התקשורת בסעיף 30א(ג) קובע כי על אף הוראות סעיף 30א(ב), הנתבעת רשאית לשלוח
23 הודעה שהתוכן שלה הוא דבר פרסומת גם ללא הסכמת הנמען באם היא ממלאה אחר 3
24 תנאים מצטברים: הראשון- הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך הרכישה, והמפרסם
25 הודיע לנמען כי פרטיו ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו. השני- המפרסם נתן
26 לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל את דברי הפרסומת. השלישי- דבר
27 הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בהתאם
28 לתנאי הראשון. במקרה שלפני, הנתבעת לא עמדה בכל התנאים ולראיה – הנתבעת לא
29 הצליחה להוכיח כי התובע אכן נרשם לרשימת הדיוור שלה וכי הלינק לא מעביר לאתר
30 המכיל פרסומת.
- 31
32 15. לעניין הטענה כי התובע הוא "תובע סדרתי" – יש לדחות טענה זו שכן ככל שהתובע מוכיח
33 תביעתו זו, אין בעובדה שהוא שב ותובע גופים אחרים, כדי לחסום תביעה זו (רע"א 197/16
34 קיס נ' צ. יחסי ציבור ויזמות בע"מ (26.1.16)).
- 35

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 59084-06-21 בן-דוד נ' יובל סיגלר תקשורת בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 16. סעיף [30א\(י\)](#) לחוק קובע כי על כל הודעה המכילה דבר פרסומת, רשאי בית המשפט לפסוק
2 פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪. לאחר ששקלתי את מכלול
3 הנסיבות העניין, את שיקולי אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, עידוד הנמען למימוש
4 זכויותיו וכן היקף ההפרה שנעשתה על ידי הנתבע, הגעתי לכלל מסקנה כי סכום הפיצוי
5 שתשלם הנתבעת לתובע עבור כל הודעה יעמוד על סך 1,000 ₪.
6
7 17. בנוסף תשלם הנתבעת בדין הוצאות משפט סך של 700 ₪.
8
9 18. סה"כ תשלם הנתבעת לתובע סך של 5,700 ₪.
10
11 19. התשלומים אמורים ישולמו תוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין, שכן אחרת סכום זה יישא
12 ריבית והצמדה כחוק מיום קבלת פסק הדין.
13
14 20. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק דין זה – לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו, תוך
15 15 ימים מיום קבלת פסק הדין.
16
17
18
19 ניתן היום, ל' תשרי תשפ"ב, 06 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.
20

אדי לכנר, רשם בכיר

21
22

